

U S T A W A

z dnia 2015 r.

o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa położenie prawne oraz zasady użytkowania obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, pasa nadbrzeżnego, portów i przystani morskich, organy administracji morskiej i ich kompetencje oraz zadania Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej.”;

2) w art. 2 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) morze terytorialne i morska strefa przyległa,”;

3) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ustanawia, w drodze rozporządzenia, strefy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem w szczególności terminów uznania strefy za niebezpieczną oraz wskazania dokładnych współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych tej strefy, a także określenia warunków jej czasowego udostępniania dla jednostek pływających, w sytuacjach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa żeglugi, ochroną życia i mienia na morzu.”;

4) w art. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wody portów i przystani morskich,”;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 135).

- b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) wody znajdujące się pomiędzy linią brzegu morskiego, a linią podstawową morza terytorialnego.”;
- 5) w dziale II „POLSKIE OBSZARY MORSKIE” tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Rozdział 2
Morze terytorialne i morska strefa przyległa”;
- 6) w art. 5:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Morzem terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej jest obszar wód morskich o szerokości 12 mil morskich (22 224 m), liczonych od linii podstawowej tego morza z uwzględnieniem postanowień zawartych umów międzynarodowych, określających przebieg granic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej na wodach morskich.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy przebieg linii podstawowej w formie tekstowej i graficznej, uwzględniając zasady określone w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzonej w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 59, poz. 543).”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zewnętrzną granicę morza terytorialnego stanowi linia łamana równoległa do linii podstawowej oddalona o 12 mil morskich od linii podstawowej, z zastrzeżeniem ust. 4.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy morza terytorialnego w formie tekstowej i graficznej, uwzględniając zasady określone w Konwencji, o której mowa w ust. 2a.;
- 7) po art. 13 dodaje się art. 13a–13e w brzmieniu:
„Art. 13a. Ustanawia się morską strefę przyległą do morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, o szerokości 12 mil morskich.
Art. 13b. Zewnętrzną granicę morskiej strefy przyległej stanowi linia łamana, równoległa do linii podstawowej, oddalona o 24 mile morskie od tej linii.
Art. 13c. 1. W morskiej strefie przyległej Rzeczypospolita Polska ma prawo do :

- 1) zapobiegania naruszaniu polskich przepisów antyterrorystycznych, celnych, skarbowych, imigracyjnych i sanitarnych;
- 2) ścigania, zatrzymywania i karania sprawców naruszeń przepisów, o których mowa w pkt 1, jeżeli:
 - a) miały one miejsce na terytorium lądowym, morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - b) obowiązek ścigania, zatrzymania i karania sprawców wynika z prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

2. W przypadku usuwania lub niszczenia obiektów o charakterze archeologicznym lub historycznym w obszarze morskiej strefy przyległej bez zgody właściwych władz Rzeczypospolitej Polskiej, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 13d. W przypadku stwierdzenia, że przepisy, o których mowa w art. 13c ust. 1 pkt 1, zostały naruszone, sprawca podlega odpowiedzialności na podstawie prawa polskiego.

Art. 13e. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy morskiej strefy przyległej w formie tekstowej i graficznej, uwzględniając zasady określone w Konwencji, o której mowa w art. 5 ust. 2a.;

- 8) w dziale II „POLSKIE OBSZARY MORSKIE” tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia oraz kable i rurociągi”;

- 9) w art. 23:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wznoszenie oraz wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich jest dozwolone, na podstawie pozwolenia ustalającego ich lokalizację oraz określającego warunki ich wykorzystania w tych obszarach.”,

- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych:

- a) na obszarze morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, jeżeli dla obszaru nie został przyjęty plan zagospodarowania przestrzennego i przedsięwzięcia te wymagają pozwolenia na budowę,

- b) w wyłącznej strefie ekonomicznej;
- 2) właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych:
 - a) na obszarze morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego, jeżeli dla obszarów tych został przyjęty plan zagospodarowania przestrzennego,
 - b) na obszarze morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego jeżeli dla obszarów tych nie został przyjęty plan zagospodarowania przestrzennego i przedsięwzięcia te nie wymagają pozwolenia na budowę.

1c. W przypadku, gdy przedsięwzięcie jest zlokalizowane na morskich wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym, a właściwym do wydania pozwolenia jest dwóch lub więcej dyrektorów urzędów morskich, pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wydaje ten dyrektor urzędu morskiego, na którego właściwości terytorialnej znajduje się większa część przedsięwzięcia.”,

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku przez ministrów właściwych do spraw gospodarki, kultury i dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej.”,

- d) po ust. 2 dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Opiniowanie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku obiektów budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę.”,

- e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego wydanie pociągnęłoby za sobą zagrożenie dla:

- 1) środowiska i zasobów morskich;
- 2) interesu gospodarki narodowej;
- 3) obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) bezpieczeństwa żeglugi morskiej;
- 5) bezpiecznego uprawiania rybołówstwa morskiego;
- 6) bezpieczeństwa lotów statków powietrznych;
- 7) podwodnego dziedzictwa archeologicznego;
- 8) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego oraz znajdującego się pod nim wnętrza ziemi;

9) realizacji funkcji podstawowej obszaru określonej w planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 37a.”,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organy, o których mowa w ust. 2, wskazują na podstawie przepisów odrębnych wystąpienie zagrożeń, o których mowa w ust. 3, lub wymagania, o których mowa w ust. 5.”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektor urzędu morskiego prowadzą w zakresie swojej właściwości rejestr wydanych pozwoleń, o których mowa w ust. 1.”;

10) uchyla się art. 23a;

11) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Układanie i utrzymywanie kabli i rurociągów na obszarze morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego wymaga pozwolenia właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, wydawanego w drodze decyzji.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie stwierdzenia zgodności z ustaleniami koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ministrów właściwych do spraw: gospodarki, kultury i dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej. Przepisy art. 23 ust. 2a-5 stosuje się odpowiednio.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 27a, jednak nie dłuższy niż 30 lat, z zastrzeżeniem ust. 6.

4. Jeżeli w ciągu:

- 1) 10 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, nie zostanie rozpoczęte układanie kabli i rurociągów albo
- 2) 15 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, nie zostanie podjęte wykorzystywanie kabli i rurociągów na cele określone w pozwoleniu

– organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

5. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji stwierdza dla całości lub, w przypadku przedsięwzięcia etapowanego, dla części obszaru objętego pozwoleniem, jego wygaśnięcie, jeżeli układanie i utrzymywanie kabli i rurociągów jest niezgodne z warunkami określonymi w pozwoleniu, jednocześnie nakładając karę pieniężną, o której mowa w art. 55 ust. 2. Przepisy art. 23 ust. 6e i 6f stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli kable i rurociągi zostały ułożone i były utrzymywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał pozwolenie, może przedłużyć jego ważność na okres do 20 lat. Przedłużenie ważności następuje w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później, niż 120 dni przed upływem terminu określonego w ust. 3. Przepisy art. 23 ust. 2a-5, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio.

7. Dyrektor urzędu morskiego prowadzi w zakresie swojej właściwości rejestr wydanych pozwoleń, o których mowa w ust. 1.”;

12) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Układanie i utrzymywanie kabli i rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej jest dozwolone, jeśli nie utrudnia wykonywania praw Rzeczypospolitej Polskiej i pod warunkiem uzgodnienia ich lokalizacji oraz sposobów utrzymywania z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, który w tym zakresie wydaje decyzję po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki, kultury i dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 ust. 2a, 3-5, 6e i 6f oraz art. 26 ust. 3-5.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej prowadzi rejestr wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1.”;

13) w art. 27a:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23, powinien zawierać nazwę, oznaczenie siedziby i adres wnioskodawcy, szczegółowe określenie przedsięwzięcia wymagającego pozwolenia i jego celu ze wskazaniem.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2a – 2b stosuje się odpowiednio do wniosków o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 26, a także wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 27.”;

14) w art. 27b:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Za wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 23 i art. 26, oraz za uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, podmiot, któremu udzielono pozwolenia lub uzgodnienia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia przez organ wydający pozwolenie lub uzgodnienie wezwania do zapłaty, uiszcza opłatę w wysokości stanowiącej równowartość 300 jednostek obliczeniowych, określonych w art. 55. Jeżeli wydane pozwolenie dotyczy zajęcia wyłącznej strefy ekonomicznej pod wznoszenie oraz wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, podmiot któremu udzielono pozwolenia uiszcza dodatkową opłatę w wysokości stanowiącej 1% wartości planowanego przedsięwzięcia, określonej zgodnie z ust. 1b, w następujący sposób:”;

b) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. W przypadku niewniesienia opłat, o których mowa w ust. 1, we wskazanych terminach, organ właściwy do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, utratę ważności pozwolenia lub uzgodnienia. Przepisy art. 23 ust. 6e i 6f stosuje się odpowiednio.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pozwolenia, o których mowa w art. 23 i art. 26, oraz uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, określają warunki korzystania z obszaru morskiego przez podmioty wskazane w pozwoleniu lub uzgodnieniu.”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prawa wynikające z pozwoleń, o których mowa w art. 23 i 26, lub uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, nie mogą być przenoszone na inne podmioty.”;

15) po art. 27p dodaje się art. 27r i 27s w brzmieniu:

„Art. 27r. Wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dla obiektów budowlanych w polskich obszarach morskich wymaga uzgodnienia z właściwym terytorialnie dyrektorem urzędu morskiego.

Art. 27s. 1. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego wydaje pozwolenie na czasowe zajęcie obszaru morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego w celu przeprowadzenia przedsięwzięć związanych z wykonywaniem infrastruktury transportowej, energetycznej lub służącej do uprawiania rekreacji, turystyki, sportów wodnych.

2. Za wydanie pozwoleń, o których mowa w ust. 1, organ wydający pozwolenia pobiera opłaty w wysokości stanowiącej równowartość 50 jednostek obliczeniowych, określonych w art. 55.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 2, stanowią dochód budżetu państwa.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2, wnoszone są w terminie 7 dni od dnia otrzymania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku niewniesienia opłat, o których mowa w ust. 2, we wskazanym terminie, organ właściwy do wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, stwierdza utratę jego ważności.”;

16) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Niespełnienie przez osoby prawne lub fizyczne wymagań określonych w art. 30 stanowi podstawę do odmowy wydania pozwoleń, o których mowa w art. 28 i 29, jak też do stwierdzenia utraty ważności wydanego już pozwolenia.”;

17) w art. 31 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do polskich osób prawnych i fizycznych prowadzących badania naukowe na polskich obszarach morskich przepisy art. 30 pkt 2-4 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 35a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, gdy podczas przeszukania wraku statku lub jego pozostałości zostaną wykryte materiały mogące zagrażać bezpieczeństwu osób lub środowisku w szczególności: amunicja, torpedy lub miny, podmiot, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, przekazując opis wykrytego niebezpieczeństwa oraz dane umożliwiające jego lokalizację i identyfikację.”;

19) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pasem nadbrzeżnym jest obszar lądowy przyległy do linii brzegu morskiego.”;

20) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pas techniczny może być wykorzystywany do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1, za zgodą właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, wydaną w drodze decyzji, która jednocześnie określa warunki takiego wykorzystania.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może określić, w drodze rozporządzenia, minimalne poziomy bezpieczeństwa brzegu morskiego zapewniane na obszarze pasa technicznego i położenie granicznej linii ochrony wymagane dla utrzymania bezpieczeństwa brzegu, uwzględniając zagospodarowanie wybrzeża.”,

21) w art. 37a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw: środowiska, gospodarki wodnej, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rolnictwa, rybołówstwa, transportu, wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej przyjmuje w drodze rozporządzenia, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, uwzględniając rozstrzygnięcia określone w ust. 2 oraz wydane ważne pozwolenia i uzgodnienia, o których mowa w art. 23, 26 i 27.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Plany, o których mowa w ust. 1, rozstrzygają o:”,

– dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) obszarach i warunkach uprawiania rybołówstwa i akwakultury;

7) obszarach i warunkach pozyskiwania energii odnawialnej.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej mogą zawierać ustalenia informacyjne w zakresie przewidywanego rozmieszczenia inwestycji celu publicznego, inne niż określone w ust. 2.”;

22) w art. 37b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Projekt planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej sporządza właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego stosując podejście ekosystemowe oraz mając na względzie:

- 1) aspekty gospodarcze, społeczne i środowiskowe;
 - 2) wsparcie zrównoważonego rozwoju i wzrost w sektorze morskim;
 - 3) współistnienie odpowiednich działań i sposobów wykorzystania morza.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, w części tekstowej i graficznej, sporządzanej również w formie baz danych, uwzględniając w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, rodzaju opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych.”;

23) dodaje się art. 37c – 37j w brzmieniu:

„Art. 37c. Organy administracji morskiej, mogą prowadzić analizy i studia oraz opracowują koncepcje i programy, w celu opracowania planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, a także współpracują z gminami nadmorskimi w celu zapewnienia spójności tego planu z planami zagospodarowania przestrzennego obszarów lądowych.

Art. 37d. Plan zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, może zawierać ustalenia wiążące samorządy województw oraz gminy, w obszarze których występują morskie wody wewnętrzne, lub gminy sąsiadujące z obszarem planu poprzez linię brzegową lub odpowiadające tej linii granice obszarów morskich, przy sporządzaniu odpowiednio planów zagospodarowania przestrzennego województw, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i przepisów urbanistycznych, w zakresie:

- 1) rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym zawartych w średniookresowej strategii rozwoju kraju i innych strategiach rozwoju, koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju oraz programach zadań rządowych,

o których mowa w art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.²¹);

- 2) obszarów chronionych, w tym obszarów przestrzeni chronionej;
- 3) sposobu korzystania z obszarów morskich w tym ograniczeń i dopuszczeń.

Art. 37e. 1. Przystępując do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, kolejno:

- 1) podaje do publicznej wiadomości, poprzez ogłoszenie w prasie, wywieszenie na tablicy ogłoszeń i zamieszczenie na stronie internetowej urzędu, informacje o:
 - a) przystąpieniu do sporządzania planu,
 - b) możliwości składania uwag i wniosków dotyczących planu określając formę, miejsce i termin składania tych uwag i wniosków, nie krótszy niż 60 dni od dnia podania informacji do publicznej wiadomości;
- 2) zawiadamia na piśmie o przystąpieniu do sporządzania planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu planu;
- 3) rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w pkt 1 lit. b, rozstrzyga o sposobie ich uwzględnienia w projekcie planu i sporządza wykaz uwag i wniosków złożonych do planu, w którym umieszcza uwagi i wnioski, wraz ze złożonymi z nimi kartami informacyjnymi przedsięwzięcia, o których mowa w art. 37f ust. 3, a także ogólne uzasadnienie dotyczące sposobu uwzględnienia wniosków do planu;
- 4) wyklada wykaz, o którym mowa w pkt 3, do publicznego wglądu i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej do dnia zakończenia wyłożenia projektu planu, o którym mowa w pkt 8, oraz podaje informacje o tym do publicznej wiadomości, wskazując miejsce jego wyłożenia;
- 5) występuje do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Głównego Inspektora Sanitarnego o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu;
- 6) sporządza projekt planu, uwzględniający między innymi alternatywne rozmieszczenie wybranych przedsięwzięć, wraz z uzasadnieniem ich

²¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446, z 2014 r. 379, 768 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 22.

- rozmieszczenia i sporządza prognozę oddziaływania na środowisko dla tego projektu;
- 7) występuje o opinie o projekcie planu wraz z prognozą do:
- a) wojewódzkiego konserwatora zabytków – właściwego w zakresie obszarów objętych ochroną konserwatorską oraz obszarów proponowanych do objęcia taką ochroną,
 - b) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w zakresie:
 - wpływu na obszary szczególnego zagrożenia powodzią z wyłączeniem pasa technicznego,
 - dostosowania ustaleń projektu planu do wymagań wynikających z warunków korzystania z wód regionu wodnego oraz, o ile zostały sporządzone, warunków korzystania z wód zlewni,
 - c) właściwego organu administracji geologicznej – w zakresie obszarów występowania udokumentowanych lub potwierdzonych wstępnymi badaniami i informacjami zamieszczonymi na mapach geologicznych złóż kopalin i wód podziemnych,
 - d) ministra właściwego do spraw zdrowia – w zakresie zagospodarowania stref ochronnych uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej,
 - e) właściwego organu nadzoru górniczego – w zakresie obszarów górniczych i ich zagospodarowania,
 - f) Głównego Inspektora Sanitarnego - w zakresie uwzględnienia w projekcie planu wymagań higienicznych i zdrowotnych, wynikających z ustaleń prognozy oddziaływania na środowisko,
 - g) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – w zakresie uwzględnienia w projekcie planu wymagań wynikających z ustaleń prognozy oddziaływania na środowisko,
 - h) Generalnego Inspektora Ochrony Środowiska - w zakresie zgodności z Krajowym Programem Ochrony Wód Morskich;
- 8) podaje do publicznej wiadomości, w sposób określony w pkt 1, w terminie nie krótszym niż 14 dni przed wyłożeniem informację o terminie i miejscu wyłożenia projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu oraz o możliwości składania w tym terminie uwag i wniosków do projektu

- i prognozy oddziaływania na środowisko dla tego projektu oraz zbiera te uwagi i wnioski;
- 9) wykląda projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko na okres nie krótszy niż 6 tygodni, a także zamieszcza go wraz z prognozą w Biuletynie Informacji Publicznej oraz organizuje w trzecim tygodniu wyłożenia dyskusję publiczną nad przyjętymi w tym projekcie rozwiązaniami;”
- 10) uzgadnia projekt planu z:
- a) wójtami, burmistrzami albo prezydentami miast położonych w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu – w zakresie wpływu jego ustaleń na zagospodarowanie pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani oraz zagospodarowanie przestrzenne gminy,
 - b) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska - w zakresie ustaleń planu, mogących mieć wpływ na cele ochrony rezerwatu przyrody, na ochronę przyrody parku krajobrazowego i obszaru chronionego krajobrazu oraz w zakresie ustaleń planu, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000,
 - c) Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw: gospodarki, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych, turystyki, łączności, transportu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie ich właściwości,
 - d) marszałkiem województwa – w zakresie terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu wojewódzkim, ustalonego w planie zagospodarowania przestrzennego województwa,
 - e) dyrektorem parku narodowego w zakresie ustaleń planów, mogących mieć wpływ na ochronę przyrody parku narodowego;
- 11) rozpatruje złożone uwagi i wnioski, o których mowa w pkt 8, oraz opinie, o których mowa w pkt 7, wprowadza zmiany do projektu planu wynikające z prognozy oddziaływania na środowisko oraz uwzględnionych opinii i dokonanych uzgodnień, o których mowa w pkt 10, dokonuje wyboru preferowanych wariantów i sporządza projekt planu uwzględniający wybrane warianty, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu planu oraz uzasadnieniem wyboru tego rozwiązania;

- 12) ponawia uzgodnienia w niezbędnym zakresie oraz sporządza wykaz nieuwzględnionych uwag i wniosków, o których mowa w pkt 8, wraz z uzasadnieniem ich nieuwzględnienia;
- 13) przedstawia projekt planu ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w celu stwierdzenia jego zgodności z celami i kierunkami określonymi w długookresowej strategii rozwoju kraju, ustaleniami średniookresowej strategii rozwoju kraju i innymi strategiami rozwoju, Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju oraz programami zadań rządowych;
- 14) w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji zamierzeń związanych z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, dyrektor urzędu morskiego informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu i przekazuje mu projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko;
- 15) postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko jest prowadzone zgodnie z zapisami Rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.³⁾);
- 16) dyrektor urzędu morskiego ponownie występuje o opinie i uzgodnienia, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 7, 10 i 13 w zakresie zmian projektu planu wynikających z przeprowadzonego postępowania transgranicznego;
- 17) przekłada projekt planu wraz z wykazem, o którym mowa w pkt 12, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej w celu jego przyjęcia zgodnie z art. 37a ust. 1.

2. Jeżeli po przedstawieniu projektu planu do przyjęcia zgodnie z art. 37a ust. 1 dokonane zostaną zmiany w projekcie planu, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag i wniosków, może przekazać projekt planu do właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego w celu ponowienia czynności, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do dokonania

³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133.

tych zmian. Przedmiotem ponowionych czynności jest wyłącznie część projektu planu objęta zmianą.

Art. 37f. 1. W odniesieniu do uwag i wniosków, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 8, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego sporządza każdorazowo uzasadnienie sposobu ich rozpatrzenia.

2. Rozstrzygnięcia dyrektora urzędu morskiego o nieuwzględnieniu złożonych uwag i wniosków do projektu planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej nie podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

3. W przypadku wniosku, o którym mowa w art. 37e ust. 1 pkt 1 lit. b, dotyczącego uwzględnienia w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej przedsięwzięcia należącego do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko do wniosku dołącza się kartę informacyjną przedsięwzięcia, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.;

Art. 37g. 1. Organy, o których mowa w art. 37e ust. 1, w zakresie swojej właściwości rzeczowej i miejscowej są obowiązane do współpracy przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, polegającej na wyrażaniu opinii, składaniu wniosków oraz udostępnianiu informacji.

2. Koszty związane ze współpracą, o której mowa w ust. 1, obciążają organy współpracujące.

3. Organy, o których mowa w art. 37e ust. 1, dokonują uzgodnień albo przedstawiają opinie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia udostępnienia projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

4. Dyrektor urzędu morskiego może uznać za uzgodniony projekt planu w przypadku, w którym organy, o których mowa w art. 37e, nie określą warunków, na jakich uzgodnienie może nastąpić.

5. Nieprzedstawienie stanowiska lub warunków, o których mowa w ust. 4, w terminie, o którym mowa w ust. 3, uważa się za równoznaczne odpowiednio z uzgodnieniem lub zaopiniowaniem projektu.

Art. 37h. Dyrektor urzędu morskiego podejmując rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 3, pkt 6 i pkt 11, ma na względzie:

- 1) osiągnięcie zrównoważonego rozwoju obszaru objętego planem oraz obszarów do niego przyległych w wymiarze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym;
- 2) zapewnienie bezpieczeństwa narodowego;
- 3) wzajemne oddziaływanie lądu i morza.

Art. 37i. 1. Plan zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej podlega okresowej ocenie, co najmniej raz na 10 lat.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1, przeprowadza właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, a po jej przeprowadzeniu opracowuje raport o stanie zagospodarowania obszarów morskich. Wyniki tej oceny oraz raport są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej, ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego.

3. Na podstawie raportu, o którym mowa w pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej podejmuje decyzję o przystąpieniu do zmiany planu oraz zakresie niezbędnych zmian.

4. Jeżeli w wyniku zmiany przepisów szczególnych zachodzi konieczność zmiany planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, czynności, o których mowa w art. 37e i 37a ust. 1, wykonuje się odpowiednio w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przystąpienie do zmiany planu powinno nastąpić nie później niż w terminie 6 miesięcy od wejścia w życie zmienionego przepisu szczególnego.

5. Zmiana planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej następuje w trybie, o którym mowa w art. 37e-37h.

Art. 37j. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej prowadzi współpracę transgraniczną w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres i sposób uzgodnień transgranicznych planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,

uwzględniając w szczególności zalecenia przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Morza Bałtyckiego oraz organy Unii Europejskiej w zakresie planowania przestrzennego na morzu.”;

- 24) w dziale III „ADMINISTRACJA MORSKA” po rozdziale 1 „Ustrój organów administracji morskiej” dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Państwowa Morska Służba Hydrograficzna

Art. 41a. 1. W celu wykonywania zadań państwa związanych z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, publikacji nautycznych i informacji nautycznej tworzy się Państwową Morską Służbę Hydrograficzną, zwaną dalej „Służbą Hydrograficzną”.

2. Zadania Służby Hydrograficznej wykonuje Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej we współpracy z dyrektorami urzędów morskich.

Art. 41b. Do zadań Służby Hydrograficznej należy:

- 1) prowadzenie, koordynowanie i nadzorowanie pomiarów hydrograficznych na polskich obszarach morskich, w tym wyznaczenie linii podstawowej dla potrzeb kartografii i hydrografii morskiej;
- 2) prowadzenie we współpracy z dyrektorami urzędów morskich prac geodezyjnych na polskich obszarach morskich oraz w pasie nadbrzeżnym, w portach i przystaniach morskich dla potrzeb bezpieczeństwa żeglugi i kartografii morskiej;
- 3) opracowywanie i wydawanie map morskich oraz innych urzędowych publikacji nautycznych;
- 4) utrzymywanie krajowego systemu obiegu informacji nautycznej i ostrzeżeń nawigacyjnych we współpracy z dyrektorami urzędów morskich;
- 5) reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej;
- 6) przekazywanie nieodpłatnie organom administracji morskiej danych batymetrycznych i hydrologicznych oraz map i urzędowych publikacji nautycznych;
- 7) prowadzenie centralnego zasobu danych hydrograficznych;
- 8) wydawanie dokumentów potwierdzających kwalifikacje hydrografa morskiego.

Art. 41c. Podmiot prowadzący na polskich obszarach morskich pomiary hydrograficzne niezwłocznie przekazuje nieodpłatnie Służbie Hydrograficznej kopie uzyskanych danych batymetrycznych i hydrologicznych.

Art. 41d. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób realizacji zadań Służby Hydrograficznej,
 - 2) zakres współpracy Dyrektorów Urzędów Morskich oraz innych podmiotów z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej w realizacji zadań Służby Hydrograficznej,
 - 3) warunki i sposób przekazywania organom administracji morskiej materiałów, o których mowa w art. 41b pkt 6,
 - 4) warunki i sposób przekazywania Służbie Hydrograficznej kopii danych batymetrycznych i hydrologicznych,
 - 5) warunki i sposób prowadzenia centralnego zasobu danych hydrograficznych
- kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi i obiektów lokalizowanych na obszarach morskich oraz rozpowszechniania informacji o niebezpieczeństwach na polskich obszarach morskich.

Art. 41e. 1. Wykonywanie pomiarów hydrograficznych na polskich obszarach morskich wymaga:

- 1) posiadania odpowiednich kwalifikacji z zakresu hydrografii;
- 2) spełniania wymagań dotyczących realizacji pomiarów hydrograficznych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

2. Potwierdzeniem posiadania kwalifikacji niezbędnych do wykonywania pomiarów hydrograficznych jest:

- 1) dyplom hydrografa klasy A;
- 2) dyplom hydrografa klasy B.

3. Dyplomy, o których mowa w ust. 2, wydaje Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

4. Osoby ubiegające się o uzyskanie dyplomu hydrografa są obowiązane:

- 1) posiadać co najmniej wykształcenie wyższe;
- 2) odbyć szkolenie;
- 3) zdać egzamin kwalifikacyjny przed komisją wskazaną przez Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia,:

- 1) minimalne wymagania dotyczące realizacji pomiarów hydrograficznych,
- 2) ramowe programy szkoleń, o których mowa w ust. 4 pkt 2,
- 3) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 4 pkt 3,
- 4) wzory dyplomów, o których mowa w ust. 2,
- 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2

– biorąc pod uwagę wytyczne Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej (IHO) oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.”;

25) w art. 42 w ust. 2:

a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) dokonywania czynności prawnych, o których mowa w art. 27r oraz art. 37 ust. 1 i 3;”;

b) po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) użytkowania lub zarządu lasów będących własnością Skarbu Państwa położonych w pasie technicznym;

11b) ochrony przed powodzią od strony morza w szczególności poprzez budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli przeciwpowodziowych i przeciwsztormowych;”;

c) po pkt 12 dodaje się pkt 12a i 12b w brzmieniu:

„12a) wykonywanie i nadzorowanie pomiarów hydrograficznych;

12b) prowadzenie zasobów danych hydrograficznych dla obszaru kompetencji właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego;”;

d) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) oznakowania nawigacyjnego w polskich obszarach morskich;”;

e) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) wydawania decyzji lokalizacyjnych w zakresie oznakowania nawigacyjnego;”;

f) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) budowy i utrzymania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich, z wyłączeniem infrastruktury dostępu dla morskich portów wojennych, o których mowa w art. 45 ust. 2b;”;

g) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

..22) planowania rozwoju infrastruktury portów i przystani morskich, o których mowa w pkt 21. we współpracy z podmiotem zarządzającym lub gminą na terenie której znajduje się port lub przystań morska, zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 179), w zakresie przewidzianym w tych przepisach;”;

h) dodaje się pkt 29-33 w brzmieniu:

..29) kwalifikacji członków załóg statków i pilotów morskich;

30) nadzoru nad obszarami Natura 2000 wyznaczonymi na obszarach morskich i sporządzania projektów planów ochrony tych obszarów w trybie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.⁴⁾);

31) opiniowania i uzgadniania dokumentów dotyczących obszarów morskich w ramach postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

32) opiniowania i uzgadniania realizacji przedsięwzięć dotyczących obszarów morskich w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000, o którym mowa w ustawie wymienionej w pkt 31;

33) ochrony i opieki nad zabytkami znajdującymi się w polskich obszarach morskich w zakresie przewidzianym w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446).”;

26) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy administracji morskiej działają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w wyłącznej strefie ekonomicznej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”;

27) w art. 45 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, granice morskich portów wojennych mając na względzie zapewnienie obronności i bezpieczeństwa narodowego oraz zgodność z przyjętymi strategiami rozwoju portów i przystani morskich.

⁴⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 628 i 842 oraz z 2014 r. poz. 805, 850, 926, 1002, 1101 i 1863.

2b. Morski port wojenny jest to teren zamknięty, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.⁵⁾), znajdujący się w granicach portu morskiego.”;

28) art. 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieunormowanym w przepisach, jeżeli jest to niezbędne do ochrony życia, zdrowia lub mienia, ochrony środowiska morskiego na morzu, w porcie morskim, przystani oraz w pasie technicznym, a także ochrony żeglugi i portów morskich - dyrektor urzędu morskiego może ustanawiać w zakresie określonym w art. 42 ust. 2 przepisy porządkowe zawierające zakazy lub nakazy określonego zachowania oraz tworzyć i ogłaszać strefy czasowo zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa, uprawiania sportów wodnych i nurkowych, znajdujące się w strefie odpowiedzialności terytorialnej danego urzędu i będące w granicach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, ze względu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi, konieczności zachowania i ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego lub wynikające ze zgłoszonych potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.”;

29) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. W ramach nadzoru przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 9, organy administracji morskiej:

- 1) wydają przepisy porządkowe z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w tym dotyczące:
 - a) zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
 - b) bezpieczeństwa ruchu i postoju statków przewożących substancje niebezpieczne,
 - c) przeładunku określonych rodzajów substancji;
- 2) wykonują inspekcje instalacji przeciwpożarowych oraz sprzętu gaśniczego będącego na wyposażeniu statków oraz innych obiektów pływających znajdujących się na akwenach im podległych;
- 3) uzgadniają plany zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych oraz instrukcje technologiczne i instrukcje bezpiecznej obsługi nabrzeża;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 805, 829 i 1635 oraz z 2014 r. poz. 897.

4) w porozumieniu z właściwym miejscowo komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej, określają siły i środki ochrony przeciwpożarowej od strony wody, jakimi muszą dysponować zarządzający obiektami lub terenami portowymi, a jakie są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa na akwenach i obszarach portowych.

2. Siły i środki ochrony przeciwpożarowej od strony lądu, jakimi muszą dysponować zarządzający obiektami lub terenami portowymi, a jakie są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa na akwenach i obszarach portowych, określa właściwy miejscowo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, zgodnie z przepisami o ochronie przeciwpożarowej.

3. Zarządzający obiektami lub terenami portowymi w zakresie ochrony przeciwpożarowej, oprócz obowiązków wynikających z przepisów o ochronie przeciwpożarowej, są zobowiązani do:

- 1) zapewnienia sił i środków ochrony przeciwpożarowej określonych przez właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 2) sporządzania planów zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych oraz instrukcji technologicznych i instrukcji bezpiecznej obsługi nabrzeża;
- 3) realizowania poleceń właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego wydawanych doraźnie lub w formie protokołu pomspekcyjnego;
- 4) informowania właściwego terytorialnie kapitana portu o każdej sytuacji wymagającej interwencji służb ratowniczo-gaśniczych w zarządzanym obiekcie lub na zarządzanym terenie znajdującym się w granicach administracyjnych portu;

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres nadzoru przeciwpożarowego organów administracji morskiej;
- 2) sposób i tryb sprawowania nadzoru przeciwpożarowego;
- 3) szczegółowe warunki współpracy organów administracji morskiej z Państwową Strażą Pożarną oraz z innymi podmiotami, które uczestniczą w działaniach ratowniczo-gaśniczych w obrębie polskich obszarów morskich oraz portów i przystani morskich;

- 4) szczegółowy zakres informacji niezbędnych do określenia w planach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych oraz instrukcjach technologicznych i instrukcjach bezpiecznej obsługi nabrzeża;
 - 5) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 4.”;
- 30) w art. 51 w ust. 1:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) kontroli dokumentów statku i dokumentów kwalifikacyjnych załogi statku;”;
 - b) w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) zatrzymania dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 1a,”;
- 31) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:
„Art. 53a. W czasie wykonywania czynności służbowych pracownicy terenowego organu administracji morskiej, wykonując zadania, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1-9, 11, 14, 17, 25 i 27, mają prawo do legitymowania lub ustalania w inny sposób tożsamości osób.”;
- 32) w art. 55:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) układania kabli i rurociągów”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Tej samej karze podlega ten, kto narusza przepisy o eksploatacji sztucznych wysp, konstrukcji, urządzeń, kabli i rurociągów.”;
- 33) w art. 56:
- a) uchyla się pkt 2,
 - b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) wykracza przeciwko przepisom wydanym na podstawie art. 47 i 48, z wyjątkiem przepisów, których naruszenie jest podstawą wymierzania kar, o których mowa w art. 61-63,”;
 - c) po pkt. 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) wykracza przeciwko określonemu w art. 37 ust. 1 zakazowi wykorzystywania pasa technicznego do innych celów niż utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska,”;
 - d) po pkt. 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:
„17a) utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie inspekcji, o której w art. 50 ust. 1,”;
 - e) zdanie wspólne otrzymuje brzmienie:

„– podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”;

34) po art. 60 dodaje się art. 61–64 w brzmieniu:

„Art. 61. Kto na obszarze morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego:

- 1) wprowadza statek do strefy zamkniętej dla żeglugi i rybołówstwa oraz pozostawia w tej strefie sprzęt rybacki,
- 2) nie oświetla statku zacumowanego do nabrzeża od zachodu do wschodu słońca lub od wschodu do zachodu słońca podczas ograniczonej widzialności,
- 3) przeprowadza próby statecznościowe lub testuje urządzenia napędowe statku bez zgody kapitana portu,
- 4) nie używa tarcz przeciw szczyrom na linach cumowniczych statku zacumowanego do nabrzeża,
- 5) nie zacumował lub nieprawidłowo zacumował statek do urządzeń cumowniczych,
- 6) nie zapewnia bezpiecznego połączenia statku z lądem,
- 7) nadużywa środków sygnałowych i pirotechnicznych lub usuwa i uszkadza środki ratunkowe,
- 8) zakrywa i tarasuje urządzenia cumownicze oraz zasłania znaki ostrzegawcze,
- 9) bez zezwolenia spłukuje nadbudówki i pokłady statku,
- 10) przewozi pasażerów statkiem, którego dokument bezpieczeństwa takiego przewozu nie przewiduje,
- 11) uprawiając żeglugę statkiem przekracza dopuszczalną prędkość określoną obowiązującymi przepisami

– podlega karze grzywny.

Art. 62. Kto na obszarze portu morskiego lub przystani morskiej, a także kotwicowisk położonych poza obszarem portów oraz torów wodnych łączących te kotwicowiska z wodami portowymi:

- 1) kąpie się lub bez zezwolenia nurkuje,
- 2) zanieczyszcza lub zaśmieca teren lub wody,
- 3) zacumował jednostkę burta w burtę bez zgody kapitana portu,
- 4) wchodzi lub wjeżdża na lód,
- 5) łowi ryby bez zgody kapitana portu,

- 6) opuszcza na wodę łodzie ze statku bez zgody kapitana portu
– podlega karze grzywny.

Art. 63. Kto na obszarze pasa technicznego:

- 1) zaśmieca lub zanieczyszcza teren,
 - 2) rozpala ogniska na plaży,
 - 3) wjeżdża pojazdem silnikowym, zaprzęgowym lub motorowerem,
 - 4) jako osoba nieupoważniona przebywa na terenach (ogrodzonych lub oznakowanych) objętych pracami hydrotechnicznymi lub pomiarowymi, zagrożonych erozją, pożarem i innymi zagrożeniami, w szczególności skażeniami, zanieczyszczeniami lub obecnością niebezpiecznych przedmiotów
- podlega karze grzywny.

Art. 64. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, określone w art. 61-63, następuje w trybie przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁶⁾).

2. Karę grzywny, o której mowa w art. 61, wymierza w drodze mandatu karnego dyrektor urzędu morskiego lub komendant Morskiego Oddziału Straży Granicznej.

3. Karę grzywny, o której mowa w art. 62-63, wymierza w drodze mandatu karnego dyrektor urzędu morskiego.”;

- 35) użyte w art. 23 ust. 5, w art. 27a ust. 1 pkt 1, w art. 27c ust. 2 pkt 2, w art. 45 ust. 1 pkt 2 w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „współrzędne geograficzne” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „współrzędne geocentryczne geodezyjne”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 228, poz. 1368, z późn. zm.⁷⁾) uchyla się art. 86 ust. 7.

Art. 3. Rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez dyrektora urzędu morskiego prace nad projektami planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, mogą być kontynuowane i nie wymagają powtórzenia o ile uzgodnienia, o których mowa w art. 37e

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765, z 2014 r. poz. 486, 579, 786, 969 oraz z 2015 r. poz. 21.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1068, z 2013 r. poz. 852 oraz z 2014 r. poz. 609 i 768.

ust. 1, odbyły się w terminach nie krótszych niż określone w niniejszej ustawie a projekty planów zostały uzgodnione z organami, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 7 i 10.

Art. 4. Do wszczętych, a nie zakończonych postępowań w sprawie o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 1 pkt 9-21, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 37b ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 37b ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 listopada 1994 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 1995 r. Nr 7, poz. 31) uchyla się art. 3.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod
względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego

Anna Kozłowska

ZASTĘPCA DYREKTORA
Kierująca Pracą Departamentu
Transportu Morskiego i Handlu Wewnętrzny
Żegluga

Katarzyna Wójcicka

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 1991 Nr 32, poz.131, z późn. zm.), zwana dalej „projektem ustawy”, wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego, w terminie do dnia 18 września 2016 r., przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014 r., str. 135), zwanej dalej Dyrektywą, ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich. Państwa członkowskie UE zostały również zobowiązane do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich do dnia 31 marca 2021 r., dlatego do projektu ustawy zostaną wprowadzone przepisy niezbędne do sporządzenia planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich, które nie wynikają bezpośrednio z Dyrektywy, ale są konieczne do jej pełnego wdrożenia. Będą to przepisy regulujące przebieg linii podstawowej morza terytorialnego oraz szczegółową procedurę uzgadniania planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich.

Jednocześnie do projektu ustawy wprowadzone zostaną przepisy, niezwiązane z implementacją Dyrektywy, w szczególności ustanawiające morską strefę przyległą, usprawniające proces wydawania pozwoleń na wnoszenie oraz wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zwanych dalej Pozwoleniami oraz uzgodnień na układanie i utrzymywanie kabli i rurociągów w polskich obszarach morskich, zwanych dalej Uzgodnieniami. Procedowanie projektu ustawy jest istotne również ze względu na potrzebę uzupełnienia kompetencji organów administracji morskiej oraz powołania i określenia zadań Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej.

Niezbędne jest wprowadzenie zmiany do art. 1 ust. 1, określającego zakres regulacji ustawy, w celu dostosowania do zakresu wprowadzanego projektem ustawy.

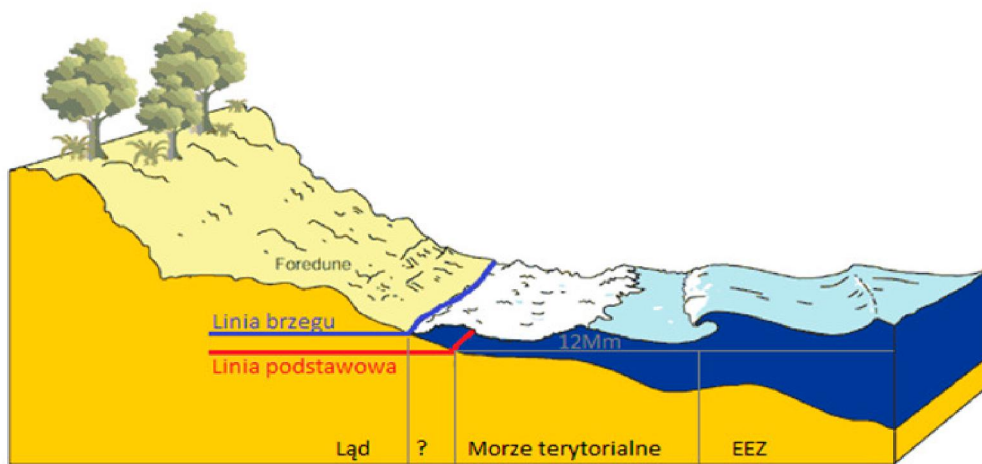
Prawo do ustanowienia morskiej strefy przyległej wynika z międzynarodowej Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzonej w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r., zwanej dalej Konwencją o prawie morza, w związku z tym Ustawodawca wprowadził zmianę do art. 2 ust. 1 pkt 2. Konsekwentnie zmieniono tytuł rozdziału 2 w dziale II. Ponadto dodano art. 13a – 13d, które stanowią będą wykonanie postanowień Konwencji o prawie morza. W morskiej strefie przyległej Rzeczypospolitej Polskiej będą przysługiwać szczególne uprawnienia w zakresie przepisów antyterrorystycznych, celnych, skarbowych, imigracyjnych, sanitarnych, dot. obiektów o charakterze archeologicznym lub historycznym. Dodatkowo, władze RP będą miały prawo w strefie przyległej do ścigania, zatrzymywania i karania sprawców naruszeń.

Zmiana art. 3 ust. 2 ma na celu rozszerzenie zakresu rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie stref zamkniętych dla żeglugi i rybołówstwa na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej o warunki czasowego udostępniania stref zamkniętych dla żeglugi i rybołówstwa w sytuacjach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa żeglugi, ochroną życia i mienia na morzu. W obecnym stanie prawnym, nie ma możliwości udostępnienia danej strefy zamkniętej innym użytkownikom niż jednostki uczestniczące w prowadzonym ćwiczeniu. Zamknięcie tych stref powoduje obowiązek szerokiego ich obejścia na dość dużych odległościach od lądu. W przypadku realizacji zadań ogniowych prowadzonych na akwenie zamkniętej strefy, prawo wejścia w strefę nie mają nawet okręty Marynarki Wojennej. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji podejmowania działań związanych z poszukiwaniem i ratowaniem życia (SAR) oraz w sytuacji wystąpienia niekorzystnych warunków hydrometeorologicznych zagrażających bezpieczeństwu żeglugi. Przyjęcie proponowanego rozwiązania pozwoli na zlikwidowanie opisanego problemu.

Doprecyzowana zostanie definicja „morskich wód wewnętrznych” oraz definicja „morza terytorialnego”, które w obecnym brzmieniu są niekompletne.

Niezbędne jest również wprowadzenie przepisów regulujących przebieg linii podstawowej morza terytorialnego. Jest to linia, od której zgodnie z Konwencją o prawie morza, mierzona jest szerokość morza terytorialnego i określana jego zewnętrzna granica. Tym samym, linia

podstawowa warunkuje również poprawne określenie wewnętrznej granicy wyłącznej strefy ekonomicznej. Morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne są integralną częścią terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Brak precyzyjnie określonej linii podstawowej (z podaniem współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych) powoduje, że Polska nie ma precyzyjnie określonej granicy morskiej państwa. Wszystkie państwa bałtyckie, za wyjątkiem Rzeczypospolitej Polskiej mają precyzyjnie określony przebieg linii podstawowej za pomocą współrzędnych. Ponadto, linia podstawowa określa jednoznacznie najbardziej stabilną linię tworzącą granice gmin. Obecnie szerokość morza terytorialnego określa się względem linii brzegu. Linia brzegu morskiego, ustalana zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.), zwana dalej „Prawem wodnym”, na wielu odcinkach jest zdezaktualizowana i zmienna w czasie. Co więcej, określona w ewidencji gruntów i budynków linia brzegowa znajduje się w odległości przekraczającej 100 m od ustalonej zgodnie z przyjętymi zasadami linii podstawowej.

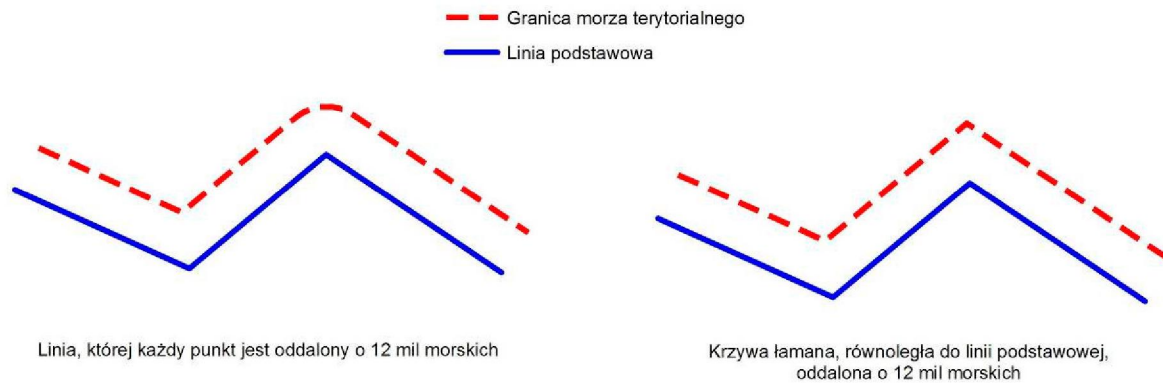

Rys. 1 Wpływ linii podstawowej na przebieg granicy obszarów morskich.

Jednoznaczne wyznaczenie linii podstawowej morza terytorialnego umożliwi określenie za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych przebiegu zewnętrznej granicy morza terytorialnego. Będzie to krzywa łamana, równoległa do linii podstawowej, oddalona od niej o 12 mil morskich.

Istotna jest zmiana sposobu określania zewnętrznej granicy morza terytorialnego, która w obecnym brzmieniu powoduje nieprecyzyjne oddalenie o 12 mil morskich od linii podstawowej. Zmiana stanowi, iż zewnętrzną granicę morza terytorialnego stanowi linia łamana równoległa do linii podstawowej oddalona o 12 mil morskich od linii podstawowej.

Różnicę między dotychczasowym brzmieniem art. 5 a projektowanym art. 5 ust. 3 przedstawiono poniżej (rys. 2).

Rys. 2 Wpływ obowiązującego i planowanego przepisu na wyznaczenie zewnętrznej granicy morza terytorialnego.

Ustawodawca wprowadza także delegację do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy morza terytorialnego oraz granicy morskiej strefy przyległej, które zostaną określone szczegółowo z podaniem współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych.

Projekt ustawy doprecyzowuje również procedury wydawania Pozwoleń oraz Uzgodnień. Zmiana art. 23 ust. 1 Ustawy, stanowiącego podstawę prawną wydawania Pozwolenia ma na celu doprecyzowanie kompetencji ministra właściwego ds. gospodarki morskiej i dyrektorów urzędów morskich. Zgodnie z projektem Pozwolenie będzie wydawane dla inwestycji lokalizowanych w obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych. Zgodnie z projektem, jeśli obszar będzie objęty planem zagospodarowania przestrzennego, decyzje lokalizacyjne będą wydawane przez ministra właściwego ds. gospodarki morskiej jedynie w wyłącznej strefie ekonomicznej. Pozostałe decyzje będą wydawane przez dyrektora urzędu morskiego. W przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich wszystkie decyzje lokalizacyjne będą wydawane przez ministra właściwego ds. gospodarki morskiej, o ile będzie wymagane pozwolenie na budowę. W przypadku braku konieczności uzyskania pozwolenia na budowę w obszarze morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych decyzję lokalizacyjną będzie wydawał dyrektor urzędu morskiego. Przyjęcie powyższego rozwiązania uprości i skróci procedurę uzyskania Pozwolenia przez inwestora.

Rozwiązanie przyjęte w art. 23 ust. 2 projektu ustawy ma na celu doprecyzowanie zapisu, iż Pozwolenie jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku inwestora. Przyjęcie rozwiązania z art. 23 ust. 1c uprości i skróci procedurę uzyskania Pozwolenia przez inwestora i pozostaje w zgodzie z art. 21 Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczącym właściwości miejscowej organu.

Rozwiązanie przyjęte w art. 23 ust. 2b przyspieszy procedurę uzyskania Pozwolenia dla przedsięwzięć niewymagających pozwolenia na budowę. Organy wskazane w art. 23 ust. 2 opierając się na odrębnych przepisach, powinny wskazywać zagrożenia o których mowa w ust. 3 lub szczegółowe wymagania wraz ze wskazaniem podstawy prawnej.

Propozycja zmiany art. 23 ust. 7 zapewni prowadzenie rejestrów Pozwoleń również przez właściwych terytorialnie dyrektorów urzędów morskich. Konieczność uchylecia art. 23a wynika z konieczności wdrożenia Dyrektywy.

Ponadto, konieczne jest wprowadzenie dodatkowego wskazania w art. 23 ust. 3 pkt 9 projektu ustawy, zgodnie z którym odmawia się wydania Pozwolenia, jeżeli jego wydanie pociągnęłoby za sobą zagrożenie dla realizacji funkcji podstawowej obszaru określonej w planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 37a. Powyższa regulacja będzie miała również zastosowanie przy wydawaniu Uzgodnień.

Propozycje zmiany art. 26 i 27 służą doprecyzowaniu procedur wydawania Uzgodnień, zarówno przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, jak i przez właściwych terytorialnie dyrektorów urzędów morskich. Zasady wydawania powyższych decyzji będą bardziej przejrzyste i mniej uznaniowe.

Zmiana art. 27a stanowi konsekwencję wykreślenia art. 23a.

Projektowana zmiana art. 27b doprecyzuje obowiązek pobierania opłat za Pozwolenia oraz Uzgodnienia. Zmiana spowoduje, że niemożliwe stanie się blokowanie przez inwestorów akwenów morskich określonych w wydanych Pozwoleniach. W obecnym brzmieniu wskazanego przepisu nie jest przewidziany żaden termin na dokonanie przedmiotowej opłaty, mimo wystawienia wezwania do zapłaty. Na podstawie projektu ustawy wprowadzony zostanie 14-dniowy termin, po którego upływie, w razie niedokonania opłaty, organ wydający pozwolenie będzie uprawniony do stwierdzenia utraty jego ważności, zgodnie z art. 27b ust. 1f Ustawy. Ponadto, regulacja ta dotyczyć będzie również procedury wydawania Uzgodnień.

Zmiana zaproponowana w art. 27b ust. 3 reguluje kwestię uprawnień podmiotów, które otrzymają Pozwolenia lub Uzgodnienia.

W projekcie ustawy wprowadzono przepis 27r dający kompetencje właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego do uzgodnienia decyzji o pozwoleniu na budowę dla obiektów wznoszonych w polskich obszarach morskich, a w szczególności poza granicami portów i przystani morskich, co stanowi uzupełnienie art. 37 ust. 3.

Projektowany przepis art. 27s stanowi usankcjonowanie stanu faktycznego. Nie wszystkie prowadzone prace (działania) na wodzie związane są z zajęciem gruntu i zawarciem umowy użyczenia zgodnie z art. 20 Prawa wodnego, dlatego wskazane jest, aby właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego wydawał decyzje na czasowe zajęcie obszaru morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego. Decyzja ta będzie wydawana dla działalności służących do uprawiania rekreacji, turystyki, sportów wodnych lub w celu wykonania określonych prac lub robót budowlanych związanych z realizacją inwestycji na danym akwenu, w określonym czasie, z zastrzeżeniem spełnienia wymagań określonych w innych przepisach, m.in. w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.) - w zakresie posiadania wymaganego pozwolenia na budowę, oraz w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.) - w zakresie zawarcia umowy użytkowania gruntów pokrytych wodą. Wydane decyzje na czasowe zajęcie obszaru morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego stanowiąc będą informację dla administracji morskiej o planowanych działaniach na wodzie, co pozytywnie wpłynie na poprawę bezpieczeństwa w tym obszarze.

Projektowany przepis art. 30a umożliwi ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej odmowę wydania pozwolenia na przeprowadzenie badań naukowych na polskich obszarach morskich lub cofnięcie pozwolenia już wydanego, w przypadku gdy podmiot, który występuje o takie pozwolenie nie dopełnił wcześniej obowiązków określonych w art. 30, np. nie przedstawił wyników wcześniej prowadzonych badań pomimo odpowiedniego wniosku.

Dodanie ust. 3a w art. 35a nakłada na podmioty, które uzyskały pozwolenie na przeszukanie wraku statku lub jego pozostałości, obowiązek niezwłocznego poinformowania właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego o wykrytych materiałach niebezpiecznych, takich jak amunicja, torpedy, miny, itp. Zalegające materiały niebezpieczne niosą zagrożenie życia dla innych nurków lub stanowią powszechne niebezpieczeństwo wynikające z potencjalnej możliwości ich zastosowania do działań o charakterze terrorystycznym i przestępczym.

Art. 36 ust. 1 został zmieniony w celu uszczegółowienia definicji pasa nadbrzeżnego. Zamiana pojęcia 'brzegu morskiego' na 'linię brzegu morskiego' pozwoli na jednoznaczne określenie granic pasa nadbrzeżnego.

Zmiana ust. 1 w art. 37 ma na celu doprecyzowanie formy wydania przez dyrektora urzędu morskiego zgody na wykorzystywanie pasa technicznego w celu innym niż ochrona brzegu morskiego. Jest to zmiana o charakterze techniczno-porządkowym. Przepisy w obecnym

brzmieniu nie określają formy rozstrzygnięcia takiej sprawy, co budziło wątpliwości wnioskodawców.

Art. 37 ust. 1 Ustawy stanowi, że pas techniczny „jest przeznaczony do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska”. W wyniku realizacji delegacji ustawowej zawartej w art. 37 ust. 1a do wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej rozporządzenia określone zostaną minimalne poziomy bezpieczeństwa brzegu morskiego zapewniane na obszarze pasa technicznego i położenie granicznej linii ochrony wymagane dla utrzymania właściwego bezpieczeństwa brzegu. Zostanie przy tym uwzględniony sposób zagospodarowania obszarów przyległych oraz warunki, które musi spełnić pas techniczny. Wymagania bezpieczeństwa są różne, w zależności od sposobu i intensywności zagospodarowania zaplecza brzegu morskiego, np. inne dla obszarów z gęstą zabudową na których zlokalizowane są obiekty mogące spowodować poważne zagrożenie dla środowiska w wyniku erozji lub powodzi morskiej, a inne dla obszarów niezainwestowanych czy nieużytków. Mając na uwadze powyższe w rozporządzeniu zostaną określone wymagania dla całej długości brzegu morskiego, lecz z podziałem na odcinki dostosowane do stanu zagospodarowania obszarów przyległych do brzegu morskiego i do rodzaju tego brzegu.

Przepisy Dyrektywy zostały uwzględnione w rozdziale 9 „Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej”. Poprzez planowanie przestrzenne obszarów morskich należy rozumieć proces, za pośrednictwem którego organy administracji morskiej, zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, analizują i organizują działalność ludzką na obszarach morskich aby osiągnąć określone w planach i strategiach rozwoju cele ekologiczne, gospodarcze i społeczne.

Rozszerzono art. 37a o ust. 2 w celu dostosowania do art. 5 ust. 2 Dyrektywy.

Art. 37b ust. 1 podlega zmianie w taki sposób, że dyrektorzy urzędów morskich sporządzając plany zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich będą zobowiązani stosować podejście ekosystemowe z uwzględnieniem:

- 1) aspektów gospodarczych, społecznych i środowiskowych;
- 2) wsparcia zrównoważonego rozwoju i wzrostu w sektorze morskim;
- 3) współistnienia odpowiednich działań i sposobów wykorzystania morza.

Plany zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich sporządzane będą w wersji elektronicznej, dlatego niezbędna jest zmiana delegacji do wydania rozporządzenia określającego wymagany zakres planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej.

W art. 37c wprowadzono zmianę mającą na celu zagwarantowanie spójności planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich z planami zagospodarowania przestrzennego obszarów lądowych. Ponadto, dla potrzeb sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, organy administracji morskiej będą prowadziły analizy, studia oraz opracowywały koncepcje i programy.

Zgodnie z art. 37d plan zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich może zawierać ustalenia wiążące samorządy województw oraz gminy nadmorskie, przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego województw, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jak również przepisów urbanistycznych w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym, obszarów chronionych, sposobu korzystania z obszarów morskich.

Ustawodawca wprowadza szczegółową regulację dotyczącą procedury opracowania planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich w celu udoskonalenia procesu planowania przestrzennego polskich obszarów morskich oraz zapewnienia jednolitych standardów w tym zakresie. Procedura ta jest zbliżona do procedury sporządzenia projektu studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, jako organ odpowiedzialny za sporządzenie projektu planu, w pierwszej kolejności podaje do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu oraz o możliwości składania wniosków przez okres 60 dni od dnia podania tej informacji do publicznej wiadomości; następnie zawiadamia na piśmie odpowiednie organy; kolejno rozpatruje otrzymane wnioski, rozstrzyga o sposobie ich uwzględnienia i sporządza ich wykaz, który jest wykładany do publicznego wglądu; występuje także do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Głównego Inspektora Sanitarnego o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu planu. Następnie zostanie sporządzony projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, który poddany będzie opiniowaniu, uzgodnieniom jak również konsultacjom publicznym. W dalszej kolejności zgłoszone uwagi, wnioski, opinie będą rozpatrywane i rozstrzygane, zgodnie z propozycją art. 37h, następnie zmiany zostaną wprowadzone do projektu planu. Etap uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych można ponowić w niezbędnym zakresie. Każdorazowo sporządzane jest uzasadnienie sposobu rozpatrzenia uwag i wniosków. Nieuwzględnione uwagi nie podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego. Projekt planu zostaje przekazany ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w celu stwierdzenia jego zgodności z celami i kierunkami określonymi w długookresowej strategii rozwoju kraju, ustaleniami średniookresowej strategii rozwoju kraju i innymi strategiami rozwoju, Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju oraz programami zadań rządowych. W przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji zamierzeń związanych z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, dyrektor urzędu morskiego zobligowany będzie do poinformowania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu oraz do przekazania projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko prowadzone będzie zgodnie z zapisami Rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.). Jeżeli w wyniku przeprowadzonego postępowania transgranicznego nastąpią znaczące zmiany do projektu planu, to dyrektor urzędu morskiego ponownie wystąpi o opinie i uzgodnienia w zakresie występujących zmian projektu planu. Uzgodniony projekt planu zostaje przekazany ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej w celu przyjęcia projektu planu w formie rozporządzenia. Jeżeli w trybie opracowania projektu rozporządzenia, dokonane zostaną zmiany w projekcie planu, to minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może przekazać projekt planu do właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego w celu ponowienia procedury sporządzenia projektu planu, w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian, jednakże przedmiotem ponowionych czynności jest wyłącznie część projektu planu objęta zmianą.

Zgodnie z art. 37i Plan zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich będzie podlegał okresowej ocenie, przynajmniej raz na 10 lat. Dyrektor urzędu morskiego dokonuje przeglądu zmian w zagospodarowaniu przestrzennym i opracowuje raport o jego stanie. Wyniki tego przeglądu oraz raport są przekazywane wskazanym ministrom, zaś minister właściwy do spraw gospodarki morskiej podejmuje decyzję o przystąpieniu do zmiany planu oraz o zakresie niezbędnych zmian.

Zgodnie z planowaną regulacją, zawartą w art. 37j, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej będzie odpowiedzialny za prowadzenie współpracy transgranicznej w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Art. 37j ust. 2 zawiera delegację do wydania rozporządzenia określającego wymagany zakres i sposób uzgodnień transgranicznych planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, uwzględniając w szczególności zalecenia przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Morza Bałtyckiego, i organy Unii Europejskiej w zakresie planowania przestrzennego na morzu.

Projektowane przepisy dotyczące powołania i określenia zadań Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej mają na celu uporządkowanie stanu prawnego w tym zakresie oraz zapewnienie wywiązywania się przez Polskę z obowiązków, które powinna wypełniać na mocy Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie

dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), zwaną dalej "Konwencją SOLAS". Zadania Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej obecnie realizowane są przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej (BHMW) i dyrektorów urzędów morskich, a więc projektowane regulacje stanowią usankcjonowanie wykonywanych obecnie zadań przez BHMW. Nie są natomiast planowane zmiany organizacyjne w funkcjonowaniu BHMW, stąd powołanie Służby i przekazanie jej zadań BHMW i dyrektorom urzędów morskich nie będzie pociągać skutków finansowych dla budżetu państwa.

Zgodnie z Prawidłem 9 Rozdziału V Konwencji SOLAS państwa są obowiązane zapewnić zbieranie i przetwarzanie danych hydrograficznych oraz publikowanie, rozpowszechnianie i uaktualnianie wszelkich informacji nautycznych niezbędnych dla bezpiecznej nawigacji. W szczególności państwa muszą zapewnić, że pomiary hydrograficzne są przeprowadzane odpowiednio do wymagań bezpiecznej nawigacji. Ponadto, muszą przygotowywać i wydawać mapy nawigacyjne i inne pomoce nautyczne oraz publikować wiadomości żeglarskie celem zapewnienia aktualnych map nawigacyjnych i publikacji. Zgodnie z Prawidłem 4 Rozdziału V Konwencji SOLAS państwa są również obowiązane wprowadzić system rozpowszechniania ostrzeżeń nawigacyjnych celem zapewnienia, iż wszelkie doniesienia o niebezpieczeństwach, otrzymane z jakiegokolwiek wiarygodnego źródła, będą natychmiast przekazane do wiadomości wszystkim, których dotyczą.

Biorąc pod uwagę powyższe do zadań Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej należeć będzie:

- 1) prowadzenie, koordynowanie i nadzorowanie pomiarów hydrograficznych na polskich obszarach morskich, w tym wyznaczenie linii podstawowej dla potrzeb kartografii i hydrografii morskiej;
- 2) prowadzenie we współpracy z dyrektorami urzędów morskich prac geodezyjnych na polskich obszarach morskich oraz w pasie nadbrzeżnym, w portach i przystaniach morskich dla potrzeb bezpieczeństwa żeglugi i kartografii morskiej;
- 3) opracowywanie i wydawanie map morskich oraz innych urzędowych publikacji nautycznych;
- 4) utrzymywanie krajowego systemu obiegu informacji nautycznej i ostrzeżeń nawigacyjnych we współpracy z dyrektorami urzędów morskich;
- 5) reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej;
- 6) przekazywanie nieodpłatnie organom administracji morskiej danych batymetrycznych i hydrologicznych oraz map i urzędowych publikacji nautycznych;
- 7) prowadzenie centralnego zasobu danych hydrograficznych;
- 8) wydawanie dokumentów potwierdzających kwalifikacje hydrograфа morskiego.

Wszystkie te działania BHMW wykonuje już w chwili obecnej zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 17 listopada 1994 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 1995, Nr 7, poz. 31) oraz przepisami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. Nr 75, poz. 850).

Wprowadzono do Ustawy art. 41c, zgodnie z którym każdy podmiot prowadzący na polskich obszarach morskich badania hydrograficzne, jest obowiązany niezwłocznie przekazać nieodpłatnie Służbie Hydrograficznej kopię wszelkich uzyskanych danych batymetrycznych i hydrologicznych. Przepis ma na celu pozyskiwanie przez tę Służbę dostępnych informacji mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo żeglugi.

Zgodnie z art. 41d szczegółowy zakres i sposób realizacji zadań Służby Hydrograficznej; zakres współpracy innych podmiotów z BHMW w realizacji zadań Służby Hydrograficznej; warunki i sposób przekazywania organom administracji morskiej danych batymetrycznych i hydrologicznych oraz map i urzędowych publikacji nautycznych; warunki i sposób przekazywania Służbie Hydrograficznej kopi danych batymetrycznych i hydrologicznych oraz warunki i sposób prowadzenia centralnego zasobu danych hydrograficznych określi w drodze rozporządzenia Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym ds. gospodarki morskiej kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi oraz rozpowszechniania informacji o niebezpieczeństwach na polskich obszarach morskich.

W celu prawidłowego przeprowadzania pomiarów hydrograficznych należy zapewnić odpowiedni poziom kwalifikacji osób wykonujących te zadania. Art. 42e określa rodzaj wymaganych kwalifikacji, organ wydający potwierdzenia kwalifikacji oraz warunki ich uzyskiwania. Artykuł ten zawiera również upoważnienie do wydania przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej rozporządzenia określającego w sposób szczegółowy proces uzyskiwania kwalifikacji w zakresie realizacji pomiarów hydrograficznych.

Zmiana wprowadzana do art. 42 ust. 2 Ustawy ma na celu uzupełnienie kompetencji organów administracji morskiej. Do katalogu spraw jakie w szczególności należą do organów administracji publicznej zostaną dopisane kolejne zadania realizowane przez dyrektorów urzędów morskich na podstawie innych, obowiązujących już przepisów, np. z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627, z późn. zm.) lub z ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.).

Zmiana art. 44 ust. 1 Ustawy ma na celu określenie obszaru działalności organów administracji morskiej. Zakres działalności dyrektorów urzędów morskich wykracza poza zakres terytorialny określony dotychczas tj. poza obszary morskie i pas techniczny w tym artykule i dotyczy całego kraju, ze względu na siedziby jednostek i podmiotów nadzorowanych przez dyrektorów. W tym zakresie dyrektorzy urzędów morskich, m.in.:

- sprawują nadzór/kontrole nad stacjami atestacji urządzeń i wyposażenia statku,
- sprawują nadzór/kontrole nad producentami wyposażenia morskiego,
- sprawują nadzór/kontrole nad producentami jachtów rekreacyjnych.

W projekcie ustawy wprowadza się definicję morskiego portu wojennego (art. 45 ust. 2b). Propozycja, by w granicach portu morskiego wyodrębnić morskie porty wojenne, umożliwi Ministrowi Obrony Narodowej wydanie przepisów regulujących zarządzanie morskimi portami wojennymi i ich współlistnienie z portami handlowymi. Projektodawca w art. 45 ust. 2a projektu ustawy wprowadza przepis wyznaczający delegację do wydania rozporządzenia określającego granice portu wojennego. Powyższe regulacje przyczynią się do ustalenia zasad prawidłowego i bezkolizyjnego wykorzystywania obszarów stanowiących teren o charakterze zastrzeżonym również przez inne jednostki.

Ogłaszanie stref zamkniętych w celu umożliwienia dyrektorom urzędów morskich zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony żeglugi oraz ochrony życia, zdrowia i środowiska naturalnego zmienione również art. 48 ust. 1.

Projektowany art. 50a ma na celu doprecyzowanie i uszczegółowienie zadań organów administracji morskiej w zakresie nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich oraz portach i przystaniach morskich, sprawowanego zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 9 Ustawy. Zadania te polegają na wydawaniu przepisów porządkowych z zakresu ochrony przeciwpożarowej, przeprowadzaniu inspekcji instalacji przeciwpożarowych oraz sprzętu gaśniczego, uzgadnianiu dokumentów takich jak instrukcje bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz określaniu minimalnych sił i środków ochrony przeciwpożarowej od strony wody, które muszą być zapewnione przez podmioty zarządzające obiektami lub terenami portowymi. Określanie minimalnych sił i środków ochrony przeciwpożarowej od strony lądu, o czym mowa w ust. 2 projektowanego art. 50a, jest, zgodnie z przepisami o ochronie przeciwpożarowej. W ust. 3 wymienia się dodatkowe obowiązki z zakresu ochrony przeciwpożarowej dla podmiotów

zarządzających terenami lub obiektami portowymi, w tym między innymi obowiązek zapewnienia odpowiednich sił i środków ochrony przeciwpożarowej, sporządzania odpowiedniej dokumentacji, realizowania poleceń dyrektora urzędu morskiego związanych z ochroną przeciwpożarową, informowania właściwego kapitanatu portu o sytuacjach wymagających interwencji ratowniczo-gaśniczej. Ustawodawca przewidział również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy zakres i tryb sprawowania nadzoru przeciwpożarowego przez organy administracji morskiej, a także warunki ich współpracy w tym zakresie z Państwową Strażą Pożarną oraz innymi służbami które uczestniczą w działaniach ratowniczo-gaśniczych w obrębie polskich obszarów morskich oraz zakres informacji, które powinny się znaleźć w zatwierdzonej przez dyrektora urzędu morskiego dokumentacji.

Propozycja zmiany art. 51 ust. 1 wynika z konieczności zapewnienia, że inspekcja morska ma możliwość skontrolowania, czy statek posiada wymagane prawem dokumenty i czy są one aktualne, oraz czy statek jest obsadzony załogą o wymaganych kwalifikacjach, a dana osoba jest istotnie członkiem załogi, za jakiego się podaje. Należy również zapewnić, że inspekcja morska jest uprawniona do zatrzymywania ww. dokumentów, tak jak ma to miejsce w przypadku kontroli dokumentów zezwalających na uprawianie rybołówstwa morskiego.

W celu realizacji zadań kontrolno-inspekcyjnych oraz w związku z posiadanym uprawnieniem do wymierzania kar pieniężnych w drodze decyzji administracyjnej oraz projektowanym w art. 61-63 uprawnieniem do nakładania mandatów karnych niezbędne jest upoważnienie niektórych grup pracowniczych (zwłaszcza inspektorów inspekcji portu i inspekcji bandery, inspektorów ochrony środowiska, inspektorów ochrony wybrzeża) do legitymowania osób w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Poprzez legitymowanie osób, o którym mowa w art. 53a, należy rozumieć sprawdzanie ich tożsamości bezpośrednio poprzez żądanie okazania dokumentu tożsamości, natomiast ustalanie tożsamości w inny sposób należy rozumieć jako wykorzystywanie w tym celu np. potwierdzenia tożsamości przez inną osobę.

Zmiana tytułu rozdziału 4 Ustawy niesie konsekwencje w postaci zmiany art. 55 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 Ustawy przez wykreślenie stwierdzenia „podmorskie”. Powyższe wynika z intencji ustawodawcy do niezawężania sposobów układania kabli z uwagi na pojawienie się nowych technologii.

W celu uniknięcia podwójnego karania sprawców przewinień – w drodze decyzji administracyjnej i mandatu karnego – z art. 56 pkt 2 i 9 Ustawy, zawierającego katalog naruszeń karanych w drodze postępowania administracyjnego, usunięto te przewinienia, za których popełnienie, nowe przepisy art. 61-63 projektu ustawy przewidują postępowanie mandatowe. Zmiana art. 56 polega również na dostosowaniu przepisu do aktualnego stanu, ponieważ w chwili obecnej komunikaty Prezesa GUS dotyczą przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, a nie gospodarce uspołecznionej.

Przedstawiony w art. 61-63 projektu ustawy katalog naruszeń prawa, ze względu na częstotliwość występowania, stopień nasilenia społecznej szkodliwości, możliwość szybkiego karania powinien być penalizowany w drodze nakładania mandatów zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.). W postępowaniu mandatowym funkcjonariusz uprawniony do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego może ją nałożyć, gdy:

- 1) schwytano sprawcę wykroczenia na gorącym uczynku lub bezpośrednio po popełnieniu wykroczenia,
- 2) stwierdzi popełnienie wykroczenia naocznie pod nieobecność sprawcy, a nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu,
- 3) stwierdzi popełnienie wykroczenia za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, a sprawca nie został schwytany na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, i nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu.

Mając na względzie konieczność zapewnienia szybkiej reakcji na naruszenia prawa, a także potrzebę należytej ochrony dóbr szczególnie narażonych na naruszenia ze strony ich sprawców,

potrzeba rozpatrywania postępowań w trybie przewidzianym dla wykroczeń wydaje się być zasadna.

Obecnie w zdecydowanej większości przypadków naruszeń, o których mowa w projektowanych art. 61-63, nakładana jest kara pieniężna w wysokości do 500 zł. Postępowanie mandatowe w przedmiotowych sprawach będzie skuteczniejszą formą egzekwowania właściwego zachowania pod względem prawnym użytkowników jednostek pływających uprawiających żeglugę na polskich obszarach morskich, jak również użytkowników portów i przystani morskich oraz osób znajdujących się w pasie technicznym.

W projekcie ustawy zaproponowano zastąpienie wyrażenia „współrzędne geograficzne”, użytego w art. 3 ust. 2, w art. 23 ust. 5, w art. 27a ust. 1 pkt 1, w art. 27c ust. 2 pkt 2, w art. 45 ust. 1 pkt 2 Ustawy, na wyrażenie „współrzędne geocentryczne geodezyjne”. Planowana zmiana ma na celu dostosowanie przepisów do obowiązujących przepisów prawa, zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 października 2012 r. w sprawie państwowego systemu odniesień przestrzennych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1247). Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia państwowy system odniesień przestrzennych tworzą układy współrzędnych: geocentrycznych kartezyjańskich, geocentrycznych geodezyjnych oraz geodezyjnych.

W związku z proponowaną zmianą art. 42 ust. 2 Ustawy, polegającą na wskazaniu kompetencji organów administracji morskiej w sprawach z zakresu oznakowania nawigacyjnego w polskich obszarach morskich, konieczne jest uchylene art. 86 ust. 7 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 228, poz. 1368, z późn. zm.), zgodnie z którym umiejscowienie znaków nawigacyjnych określone jest nie w decyzji lokalizacyjnej, ale w drodze zarządzenia dyrektora urzędu morskiego.

Projektowany art. 7 ma na celu uchylene przepisu art. 3 ustawy z dnia 17 listopada 1994 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 1995 r. Nr 7, poz. 31), który jest uwzględniany w tekście jednolitym ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Zakres regulacji uchylanego przepisu został przeniesiony do rozdziału 1a w dziale III projektu ustawy.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.

Projekt Ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju. Stosownie do uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania do uzgodnień i konsultacji publicznych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dorota Pyć, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzywda Katarzyna, Departament Transportu Morskiego i Bezpieczeństwa Żeglugi (MIiR), tel.22 630 16 39, e-mail: Katarzyna.Krzywda@mir.gov.pl; Radziwonka Jacek, Departament Transportu Morskiego i Bezpieczeństwa Żeglugi (MIiR), tel.22 630 19 70, e-mail: Jacek.Radziwonka@mir.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 06.02.2015r.</p> <p>Źródło: Prawo UE - dyrektywa</p> <p>Nr w wykazie prac: UC152</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Procedowanie projektu ustawy wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014 r., str. 135). Termin transpozycji tej dyrektywy upływa 18 września 2016 r.

Państwa członkowskie UE zostały zobowiązane do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich do dnia 31 marca 2021 r., dlatego do projektu ustawy zostaną wprowadzone przepisy niezbędne do sporządzenia planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich, które nie wynikają bezpośrednio z dyrektywy 2014/89/UE, ale są konieczne do jej pełnego wdrożenia. Będą to przepisy regulujące przebieg linii podstawowej morza terytorialnego oraz szczegółową procedurę uzgadniania planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt przewiduje rozwiązania dotyczące:

- 1) uporządkowania definicji dotyczących polskich obszarów morskich, w tym wprowadzenie morskiej strefy przyległej;
- 2) wprowadzenia podstawy prawnej dla przyjęcia rozporządzeń określających:
 - przebieg linii podstawowej morza terytorialnego,
 - przebieg zewnętrznej granicy morza terytorialnego,
 - przebieg zewnętrznej granicy morskiej strefy przyległej,
 - minimalne poziomy bezpieczeństwa brzegu morskiego,
 - określenia granic morskich portów wojennych;
- 3) rozbudowania procedury sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich;
- 4) doprecyzowania procedur wydawania pozwoleń lokalizacyjnych oraz pozwoleń na układanie i utrzymywanie podmorskich kabli i rurociągów w polskich obszarach morskich (zostanie wprowadzona m.in. uproszczona procedura uzyskiwania pozwolenia lokalizacyjnego dla obiektów budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę);
- 5) uzupełnienia kompetencji organów administracji morskiej oraz powołania i określenia zadań Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej.

Przyjęcie projektu usprawni proces zarządzania polskimi obszarami morskimi. Przyjęcie planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich zapewni zrównoważone zagospodarowanie obszarów morskich zgodnie z długofalowymi gospodarczymi oraz społecznymi interesami państwa z poszanowaniem wartości przyrodniczych jak również kulturowych, co przyczyni się do stałego oraz zrównoważonego rozwoju kraju. Ponadto przyjęcie planów z pewnością przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności inwestycyjnej na polskich obszarach morskich, poprzez zmniejszenie procedur administracyjnych oraz kosztów przygotowania inwestycji, co wiąże się z dodatkowymi miejscami pracy i wpływami do budżetu państwa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich zostało jednolicie uregulowane na poziomie UE poprzez przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014 r., str. 135). Państwa członkowskie UE mają obowiązek wdrożenia dyrektywy do dnia 18 września 2016 r. Dyrektywa ponadto zobowiązuje państwa

członkowskie do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich najpóźniej do dnia 31 marca 2021 r.

Na Morzu Bałtyckim plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich został przyjęty przez RFN. W pozostałych państwach bałtyckich stan zaawansowania prac jest bardzo zróżnicowany. W Danii w ostatnich tygodniach został wyznaczony organ, który będzie odpowiedzialny za implementację dyrektywy i opracowanie planów. Na Łotwie plan został już opracowany w ramach projektu BaltSeaPlan i będzie wkrótce przyjęty przez Parlament jako części aktu prawnego dotyczącego planowania przestrzennego na poziomie krajowym. Powszechną praktyką jest, że agencja rządowa/samorządowa odpowiedzialna za zarządzanie obszarem, wydawanie pozwoleń lokalizacyjnych itp., zostaje wyznaczona do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

Odnosząc się do rozwiązań w projekcie, dotyczących doprecyzowania procedur wydawania pozwoleń lokalizacyjnych oraz pozwoleń na układanie i utrzymywanie podmorskich kabli i rurociągów w polskich obszarach morskich, należy wskazać, że każde państwo samodzielnie określa tryb administracyjny w jakim wydawane są wspomniane pozwolenia. Planowany projekt ma na celu uściślenie procedur, w związku z czym, z uwagi na bezcelowość, resort nie dokonał porównań w tym zakresie z innymi krajami członkowskimi OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy polskich obszarów morskich	ok. 12 000	GUS	Ułatwiony wybór akwenu morskiego, na którym dany użytkownik będzie realizował swoją działalność, dzięki wyodrębnieniu w planach zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich obszarów rezerwowanych pod wybrane formy aktywności.
Inwestorzy w polskich obszarach morskich występujący o pozwolenie lokalizacyjne	liczba niemożliwa do oszacowania	brak danych	Zmniejszenie kosztów opracowywania wniosków dla uzyskania pozwoleń lokalizacyjnych, dzięki rozpoznaniu i określeniu w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, obszarów na których możliwa jest realizacja inwestycji; szybsze uzyskiwanie pozwoleń lokalizacyjnych, dzięki usprawnieniu i doprecyzowaniu procedury ich wydawania.
Administracja morska	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, Urząd Morski w Gdyni, Słupsku i Szczecinie	dane własne MliR	Wzrost liczby prowadzonych spraw w związku z opracowywaniem planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich. Opracowywanie planów będzie procesem złożonym i długotrwałym, wymagającym przeprowadzenia badań środowiskowych, transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz uzgodnień społecznych. Przystąpienie do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego dla polskich obszarów morskich wymagało zatrudnienia dodatkowych pracowników w administracji morskiej. Opracowanie planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich pozwoli na usystematyzowanie wiedzy o zarządzanym obszarze, co usprawni proces wydawania decyzji lokalizacyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie zostały przeprowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu. Projekt zostanie przekazany w ramach konsultacji publicznych do wszystkich podmiotów, na które będzie oddziaływała regulacja oraz podmiotów potencjalnie zainteresowanych rozwiązaniami przewidzianymi w projekcie. Przewiduje się, że konsultacje będą trwały 30 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]
------------------------	---

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Dyrektorzy urzędów morskich za wydawanie pozwoleń na czasowe zajęcie obszaru morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego w celu przeprowadzenia przedsięwzięć związanych z wykonywaniem infrastruktury transportowej, energetycznej lub służącej do uprawiania rekreacji, turystyki, sportów wodnych będą pobierać opłaty w wysokości stanowiącej równowartość 50 jednostek obliczeniowych, zwanych „Specjalnym Prawem Ciągnięcia (SDR)”, które stanowiąc będą dochód budżetu państwa. SDR stanowią walutę, której kurs kształtowany jest na międzynarodowym rynku walutowym. Przy aktualnym kursie SDR, opłata za wydanie pozwolenia wynosiłaby 261,04 PLN.</p> <p>Powołanie i określenie zadań Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej ma na celu uporządkowanie stanu prawnego w tym zakresie oraz zapewnienie wywiązywania się przez Polskę z obowiązków, które powinna wypełniać na mocy Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177). Zadania Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej obecnie realizowane są przez BHMW i dyrektorów urzędów morskich, a więc planowane zmiany w ustawie nie spowodują zmiany zakresu realizowanych obowiązków i tym samym nie będą pociągać skutków finansowych dla budżetu państwa.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmiany

W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa	przyjęcie planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich będzie skutkowało redukcją kosztów operacyjnych dla przedsiębiorców inwestujących w tych obszarach o ok. 1%;
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	przyjęcie planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich będzie skutkowało redukcją kosztów operacyjnych dla przedsiębiorców inwestujących w tych obszarach o ok. 1%;
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-
Niemierzalne	budżet państwa	przyjęcie projektu pozwoli na opracowanie planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich wraz z wyodrębnieniem obszarów przeznaczonych pod wybrane formy aktywności, co umożliwi prowadzenie procesu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w sposób zrównoważony, zgodny z długofalowymi, gospodarczymi i społecznymi interesami państwa;
	przedsiębiorstwa	ułatwiony wybór akwenu morskiego, na którym dany użytkownik będzie

	(w tym MŚP)	realizował swoją działalność, dzięki wyodrębnieniu w planach zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich obszarów przeznaczonych pod wybrane formy aktywności;
	inwestorzy w polskich obszarach morskich	zmniejszenie kosztów opracowywania wniosków dla uzyskania pozwoleń lokalizacyjnych, dzięki rozpoznaniu i określeniu w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, obszarów na których możliwa jest realizacja inwestycji; szybsze uzyskiwanie pozwoleń lokalizacyjnych, dzięki usprawnieniu i doprecyzowaniu procedury ich wydawania.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	dane i szacunki własne MłiR, European Commission <i>Study on the economic effects of Maritime Spatial Planning Final report.</i>	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Czas wydawania decyzji lokalizacyjnych zostanie skrócony po przyjęciu szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich.

Prowadzenie spraw związanych z opracowywaniem planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich powoduje i powodować będzie zwiększenie liczby dokumentów. Plany zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich sporządzane będą w wersji elektronicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

Przyjęcie planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności inwestycji na polskich obszarach morskich, co z kolei przełoży się na bardziej dynamiczny rozwój gospodarki morskiej. Należy zatem przypuszczać iż projektowane rozwiązania będą miały pozytywny wpływ na zatrudnienie w sektorze gospodarki morskiej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Przyjęcie planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności inwestycji na polskich obszarach morskich, co z kolei przełoży się na bardziej dynamiczny rozwój gospodarki morskiej.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Plany zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich będą przyjmowane sukcesywnie w formie rozporządzeń. Ukończenie opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich planowane jest do dnia 31 marca 2021 r.

Rozporządzenie określające wymagany zakres planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej zachowa moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przyjęcie pozostałych rozporządzeń nastąpi również w ciągu 24 miesięcy od wejścia w życie ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efektom projektu będzie opracowanie Planu zagospodarowania przestrzennego Polskich Obszarów Morskich w skali 1:200 000. Miernikiem będzie liczba zrealizowanych etapów do ogólnej liczby etapów opracowania Planu zagospodarowania przestrzennego Polskich Obszarów Morskich w skali 1:200 000 (w %). Ocena skuteczności przyjętych rozwiązań zostanie wykonana w 2021 roku.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

Wyjaśnienia do formularza oceny skutków regulacji

0. Metryczka

W niniejszej części należy podać podstawowe informacje na temat oceny skutków regulacji:

- Nazwa projektu:

Proszę podać np. wstępny tytuł projektu wpisany do wykazu prac legislacyjnych.

- Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:

Proszę wskazać organ odpowiedzialny za przygotowanie projektu, jego koordynację oraz wdrożenie (ministerstwo wiodące). W przypadku, gdy projekt jest przedmiotem prac więcej niż jednego ministerstwa, proszę wskazać również podmioty współpracujące.

- Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:

Proszę wskazać osobę, która w ministerstwie wiodącym nadzoruje prace jednostki odpowiedzialnej za merytoryczne przygotowanie projektu.

- Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:

Proszę podać kontakt (telefon, adres e-mail) do osoby, która jest odpowiedzialna za opracowanie projektu (np. kierownika komórki organizacyjnej) i będzie w stanie odpowiedzieć na ewentualne pytania związane z przedstawionymi w ocenie informacjami lub wskaże odpowiednią osobę.

- Data sporządzenia:

Proszę podać datę przygotowania OSR.

- Źródło:

Z rozwijanej listy proszę wybrać źródło, na podstawie którego przygotowywany jest projekt (punkt exposé, data decyzji, nazwa strategii, nr dyrektywy, sygn. orzeczenia TK, nazwa ustawy, inne).

- Nr w wykazie prac:

Proszę podać numer z właściwego wykazu prac legislacyjnych.

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Proszę opisać istotę problemu (np. zawodność rynku, zapotrzebowanie na dobro publiczne, wysokie koszty transakcyjne, bariery w prowadzeniu działalności gospodarczej itp.) i jego praktyczny wymiar (np. zbyt mała ochrona leasingobiorców, niewystarczający komfort i długi czas podróży koleją, występujące obciążenia administracyjne pobierczego danego przepisu itp.). Istotą problemu nie jest brak określonej regulacji - nowa regulacja może być jednym z instrumentów (sposobem) rozwiązania problemu. Dobrze i zwięźle wypełniona rubryka umożliwi zrozumienie problemu, który ma być rozwiązany oraz skali i przyczyn jego występowania.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać najważniejsze (największe) problemy wymagające rozwiązania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proszę zwięźle opisać proponowane rozwiązanie problemu opisanego w pkt 1 oraz oczekiwane rezultaty jego (ich) wdrożenia, sformułowane w możliwie konkretny, mierzalny i określony w czasie sposób - w przypadkach w których jest to możliwe powinien być zgodny z zasadą SMART (prosty, mierzalny, osiągalny, istotny, określony w czasie), np. osiągnięcie do 2020 r. wskaźnika upowszechnienia wychowania przedszkolnego co najmniej 90%.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać najważniejsze rekomendacje i cele.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proszę wskazać - tam gdzie to możliwe - rozwiązania w minimum 3 krajach i źródła informacji. Proszę wskazać kraje, z których rozwiązania przeanalizowano oraz wyniki tych analiz.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę wskazać informacje odnoszące się do zagadnień najważniejszych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Proszę wyszczególnić jakie podmioty (zarówno osoby fizyczne, prawne lub jednostki nieposiadające osobowości prawnej) są objęte projektem. Proszę oszacować ich liczbę (wraz z podaniem źródła danych) oraz opisać charakter oddziaływania projektu na daną grupę.

Proszę dostosować liczbę wierszy w tabeli, zgodnie z potrzebami projektu. Puste wiersze proszę usunąć.

Przykładowe grupy: obywatele, MŚP, rolnicy, rodzina, inwestorzy, lekarze, emeryci, osoby niepełnosprawne.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Proszę podać informacje o konsultacjach poprzedzających przygotowanie projektu oraz wskazać, jaki jest planowany zakres konsultacji publicznych i opiniowania projektu, w szczególności uwzględniając:

- wskazanie, czy były (i jak długo) prowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu (tzw. pre-konsultacje publiczne), podmioty, z którymi były prowadzone te konsultacje (w tym ekspertów), w jaki sposób komunikowano się z grupami wskazanymi w pkt 6 (metody konsultacji np. warsztaty, kwestionariusz on-line), krótkie podsumowanie wyników konsultacji,
- terminy planowanych konsultacji publicznych, podmioty, z którymi będzie konsultowany projekt, wskazanie przepisu z którego wynika obowiązek zasięgnięcia opinii.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

W przygotowaniu kalkulacji skutków dla sektora finansów publicznych proszę uwzględnić aktualne wytyczne dotyczące założeń makroekonomicznych, o których mowa w art. 50a ustawy o finansach publicznych.

Jeśli to możliwe proszę wskazać skumulowane koszty/oszczędności. Prognozę proszę przeprowadzić w podziale na proponowane kategorie w horyzoncie 10-letnim, w wartościach stałych (np. ceny stałe dla pierwszego roku prognozy). W przypadku gdy analiza wpływu obejmuje dłuższy niż 10-letni horyzont (np. zmiany w systemie emerytalnym), możliwe jest dostosowanie kolumn tabeli do horyzontu projektu.

Jeżeli obliczenia zostały wykonane na podstawie opracowania własnego, proszę je przedstawić w formie załącznika oraz wskazać to opracowanie w pkt 13.

W opracowywanej analizie wpływu, co do zasady, należy przyjąć kalkulację w cenach stałych. W przypadku zastosowania cen bieżących, prezentacja skutków finansowych powinna uwzględniać wskaźniki makroekonomiczne podawane w [Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw](#). Jeżeli nie zastosowano wskaźników makroekonomicznych podanych w [Wytycznych MF](#), proszę dołączyć stosowną informację wyjaśniającą.

Proszę wskazać źródła finansowania planowanych wydatków. Proszę wskazać również wszystkie przyjęte do obliczeń założenia i źródła danych.

Skutki proszę skalkulować dla roku wejścia w życie regulacji (0), a następnie w kolejnych latach jej obowiązywania. W kolumnie *Łącznie* proszę wpisać skumulowane skutki za okres 10 lat obowiązywania regulacji.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu na SFP dla najważniejszych zmian.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Proszę oszacować wpływ na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczości oraz na sytuację rodziny. Skutki należy przypisać do odpowiedniej grupy w tabeli.

W przypadku gdy regulacja będzie oddziaływać na inne niż wymienione w formularzu podmioty proszę odpowiednio uzupełnić formularz.

Proszę wskazać wartość finansową, z uwzględnieniem m.in. kosztów ponoszonych w związku z wejściem w życie aktu (np. koszt aktualizacji systemów informatycznych, zakupu nowych urządzeń), podatków i opłat lokalnych, itp.

W ujęciu niepieniężnym proszę podać wartości najważniejszych wskaźników, które ulegną zmianie (np. skrócenie czasu wydania pozwolenia na budowę o 100 dni, wzrost wskaźnika upowszechnienia wychowania przedszkolnego o 20 punktów procentowych).

W przypadku gdy nie ma możliwości podania żadnych wartości liczbowych (lub wpływ dotyczy także zmian, których nie można skwantyfikować) proszę odpowiednio opisać analizę wpływu w pozycji: „niemierzalne”.

Skutki proszę skalkulować dla roku wejścia w życie regulacji (0), a następnie w 1, 2, 3, 5 i 10 roku jej obowiązywania. W kolumnie *Łącznie* proszę wpisać skumulowane skutki za okres 10 lat obowiązywania regulacji.

W przypadku gdy analiza wpływu obejmuje dłuższy niż 10-letni horyzont (np. zmiany w systemie emerytalnym), możliwe jest dostosowanie kolumn tabeli do horyzontu projektu.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu dla najważniejszych zmian.

Proszę dostosować ilość wierszy w tabeli, zgodnie z potrzebami projektu. Puste wiersze proszę usunąć.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Obciążenia regulacyjne należy rozumieć jako wszystkie czynności, które muszą wykonać podmioty (adresaci regulacji) w związku wykonywaniem projektowanych przepisów.

Przykładem takich obciążeń są m.in. obowiązki informacyjne (OI). OI polega na dostarczaniu lub przechowywaniu przez podmioty zobowiązane danych informacji. Identyfikowanie OI dokonywane jest w oparciu o przepisy ustawy. Dany przepis nakłada OI, jeżeli podmiot realizujący obowiązek musi wykonać szereg czynności administracyjnych. Przepis można uznać za OI w przypadku gdy jego wykonanie będzie związane z wykonaniem jednej lub więcej czynności składowych z listy poniżej:

- 1) przyswajanie wiedzy dotyczącej wykonywania konkretnego obowiązku informacyjnego (w tym bieżące śledzenie zmian w przepisach),
- 2) szkolenie pracowników w zakresie wykonywania OI,
- 3) pozyskiwanie odpowiednich informacji z posiadanych danych,
- 4) przetwarzanie posiadanych danych w celu wykonania OI,
- 5) generowanie nowych danych,
- 6) projektowanie materiałów informacyjnych,
- 7) wypełnianie kwestionariuszy,
- 8) odbywanie spotkań,
- 9) kontrola i sprawdzanie poprawności,
- 10) kopiowanie/sporządzanie dokumentacji,
- 11) przekazywanie wymaganej informacji do adresata,
- 12) archiwizacja informacji.

Proszę:

- w przypadku gdy projekt nie dotyczy zmiany obciążeń regulacyjnych, zaznaczyć pole „nie dotyczy”,
- w przypadku zmian w projekcie wpływających na obciążenia regulacyjne odpowiednio zaznaczyć ich zwiększenie lub zmniejszenie,
- wskazać, czy wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE,
- wskazać, czy dane obciążenia są przystosowane do ich ewentualnej elektronizacji (dotyczy sytuacji kiedy wprowadzane obciążenia wpływają na systemy teleinformatyczne podmiotów publicznych lub na podmioty prywatne – przedsiębiorcy, obywatele).

W komentarzu proszę o zwięzłe opisanie zakresu zmian dotyczących obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Proszę opisać, czy i w jaki sposób projektowana regulacja może spowodować zmiany na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz innych wskaźników (np. czasu poszukiwania pracy, kwalifikacji pracowników).

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu dla najważniejszych zmian.

10. Wpływ na pozostałe obszary

Proszę zaznaczyć pola - zakres oddziaływania projektu na obszary niewymienione w pkt 6, 7 i 9. Dla zaznaczonych obszarów proszę dokonać analizy wpływu.

W przypadku analizy wpływu na obszar „informatyzacja” proszę w szczególności rozważyć następujące kwestie:

- Czy projekt spełnia wymagania interoperacyjności (zdolność sieci do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach)?
- Czy projekt spełnia wymogi neutralności technologicznej, wielojęzyczności, elektronicznej komunikacji, wykorzystania danych z rejestrów publicznych, ochrony danych osobowych?

Jeżeli projekt będzie miał wpływ na inne niż wymienione w pkt 10 obszary proszę zaznaczyć „inne” oraz je wymienić. Proszę również omówić wpływ, jaki będzie miała projektowana regulacja na wymienione obszary.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu dla najważniejszych zmian.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proszę opisać kiedy planuje się rozwiązanie problemu zidentyfikowanego w pkt 1 (wejście przepisów w życie nie zawsze rozwiązuje dany problem a jedynie daje podstawę do wdrożenia instrumentów do jego rozwiązania). Proszę przedstawić harmonogram wdrożenia działań wykonania aktu prawnego (np. gdy rozwiązywanym problemem jest zwiększona

zachorowalność, to działaniami będą: ew. zatrudnienie dodatkowych pracowników, zakup majątku - urządzeń, przeprowadzenie szczepień, zakup szczepionek itp.)).

Jeżeli akt prawny ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać planowane wykonanie dla najważniejszych zmian.

Jeżeli projektowana regulacja oddziałuje na przedsiębiorców (na prowadzenie działalności gospodarczej), zgodnie z *Uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych*, terminem wejścia w życie przepisów, po minimum 30-dniowym *vacatio legis*, powinien być 1 stycznia lub 1 czerwca. Jeżeli termin ten nie zostanie zachowany, proszę wskazać powód odstąpienia od wyznaczonych terminów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Proszę opisać, kiedy i w jaki sposób będzie mierzone osiągnięcie efektu opisanego w pkt 2. Po jakim czasie nastąpi przegląd kosztów i korzyści projektowanych oddziaływań. Proszę również wskazać mierniki, które pozwolą określić, czy oczekiwane efekty zostały uzyskane.

W tym punkcie proszę też podać informację dotyczącą przygotowania oceny funkcjonowania ustawy (OSR ex-post), jeżeli w odniesieniu do projektu ustawy przewiduje się przedstawienie wyników ewaluacji w OSR ex-post.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać sposób przeprowadzania ewaluacji i mierniki dla najważniejszych zmian.

Jeśli specyfika danego projektu uniemożliwia zastosowanie mierników lub też niezasadna jest jego ewaluacja (z uwagi na zakres lub charakter projektu) proszę to opisać.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy, itp.)

Proszę wymienić dodatkowe dokumenty, które stanowią załączniki do projektu i formularza. Załączanie dodatkowych dokumentów jest opcjonalne.